

הסגולות הטמונות באמירת פרשת העקידה

כותב הזוהר הקדוש: "וטוב לישראל להזכיר בגלות בכל יום פרשת העקידה, שתגן עליהם מכל מקרים רעים, ובת קול יוצאת ואומרת 'אל תעש לו מאומה'".

בתיקוני הזוהר מובא כי "גודל מעלת אמירת העקידה... שמבטל מיתה מבני אדם ומגן מכל חולאים ומכפר עוון".

א וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹקִים נָסָה אֶת-אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִי:

ב וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִחִידְךָ אֲשֶׁר-אַהֲבָתָ אֶת-יִצְחָק וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ:

ג וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-חֲמֹרֹו וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלֵה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לֹו הָאֱלֹקִים

ד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק:

ה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר נִלְכָּה עַד-כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוָבָה אֵלֵיכֶם:

ו וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצִי הָעֵלֶה וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדֹו אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֶּאֱכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד:

ז וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיִה הִשָּׂה לַעֲלֹה:

ח וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲלֵקִים יֵרָא-לֹו הִשָּׂה לַעֲלֹה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד:

ט וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ הָאֱלֹקִים וַיְבִן שָׁם אֲבִרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ
אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל לָעֵצִים:

י וַיִּשְׁלַח אֲבִרָהָם אֶת-יִדְּוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּאֱכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת-בְּנוֹ:

יא וַיִּקְרָא אֵלָיו מֵלֶאֱפָה ה' מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִרָהָם אֲבִרָהָם וַיֹּאמֶר הַגִּנִּי:

יב וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל-הַנֶּעֱר וְאֶל-תַּעֲשֵׂה לוֹ מֵאוֹמָה כִּי עֹתָה יִדְעֹתִי כִי-יִרָא
אֱלֹקִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכֶּת אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

יג וַיִּשָּׂא אֲבִרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרָא וְהִנֵּה-אֵיל אֲחֵר נֹאֲחַז בְּסֹבֶף בְּקִרְנָיו וַיֵּלֶךְ אֲבִרָהָם
וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לָעֵלָה תַּחַת בְּנוֹ:

יד וַיִּקְרָא אֲבִרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא ה' יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהַר ה' יִרְאָה:

טו וַיִּקְרָא מֵלֶאֱפָה ה' אֶל-אֲבִרָהָם שְׁנִית מִן-הַשָּׁמַיִם:

טז וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא ה' כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכֶּת אֶת-
בְּנֶךָ אֶת-יְחִידְךָ:

יז כִּי-בָרַךְ אֲבִרְכָךָ וְהִרְבָּה אֲרָבָה אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹחֹל אֲשֶׁר עַל-שִׁפְתֵי
הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו:

יח וְהִתְבָּרַכְוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעַתָּ בְּקִלְיִ:

יט וַיָּשָׁב אֲבִרָהָם אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע וַיָּשָׁב אֲבִרָהָם בְּבֹאֵר
שֶׁבַע:

רבונו של עולם, כמו שכתב אברהם אבינו את רחמיו מעל בן יחידו לעשות רצונו
בלבב שלם, כן יכתשו רחמיו את כעסו מעלינו, ויגלו רחמיו על מדותיו,
ותתנהג עמנו ה' אלוקינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ובטובך הגדול ישוב

חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמֶּיךָ וּמֵאֲרָצְךָ וּמִנְחֻלָּתְךָ, וְקִיָּם לָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֹמֹר, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי
יַעֲקֹב וְאֶף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר.